

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 789-1919)

Originalt emne

Jorder

Jorder/Kommunens Jorder i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 27. marts 1920 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 789-1919)

Andragende fra Sporvejsdirektør Schmidt om Tilladelse til at udstykke og afhænde den af ham købte Villagrund ved Skovbrynet.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

"Udvalget indstiller, at den ansøgte Tilladelse gives saaledes, at de til Naboerne solgte Parceller sammenlægges i Matrikulen med Nabogrundene og ikke senere maa frastykkes uden Byraadets Samtykke.

Brøndum kan ikke tiltræde dette Forslag, men ønsker Bestemmelserne i Købekontraktens § 3 gjort gældende saaledes, at Parsellen falder tilbage til Kommunen, saafremt den ikke er bebygget fra Juni Termin."

Møller oplyste, at Direktør Schmith havde købt Grunden for et Par Aar siden for at bebygge den; men Forholdene havde stillet sig saaledes, at han ikke kunde bygge for Øjeblikket. Nu kunde han udstykke Grunden til 3 Naboer, hvis Byraadet vilde give sit Samtykke dertil. Man havde altid anset det for rigtigst at udstykke Villagrundene saa store som muligt, og hvis man sagde nej til dette Andragende, gik man altsaa imod det, som man hidtil havde hævdet var det rigtige. Talereren vilde derfor paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale at give Tilladelsen.

Brøndum kunde ikke tiltræde denne Indstilling, fordi det var urigtigt, at en Mand købte en Grund af Kommunen med Byggepligt og derefter skulde have Lov til at sælge den med en ret stor Fortjeneste, for det forlød bestemt, at Schmith allerede havde solgt Grunden med Gevinst. Udstykningen af denne Plads blev foretaget for et Par Aar siden saaledes, at fire Herrer købte Grundene her for en lav Pris imod at faa Byggepligt. Prisen var 7,60 Kr. pr. m, og kort efter blev Prisen for de øvrige Grunde Nord for "Friheden" sat til 9 Kr. pr m og var siden forhøjet til 12 Kr, altsaa ca. 80 % højere. Det var derfor absolut forkasteligt at give Schmith Tilladelse til at sælge denne Grund ; hvis han ikke kunde bygge, maatte Grunden gaa tilbage til Byraadet, og dette kunde saa eventuelt sælge den til Naboerne eller til en anden. Det kunde ogsaa faa farlige Konsekvenser at give en saadan Tilladelse af Hensyn til de øvrige Grundejere ved "Friheden".. For en Tid siden forelaa der et lignende Tilfælde angaaende Mejeriejer Jensen, men hans Andragende blev nægtet, og det, som forelaa her, var endnu mere urimeligt. Taleren vilde anbefale at nægte Andragendet, saaledes at man forlangte, at Huset skulde bygges, eller ogsaa Grunden gik tilbage til Kommunen.

Formanden syntes dog, at Sammenligningen med Mejeriejer Jensen haltede noget, idet Jensen vilde udstykke en Grund til Bebyggelse, medens der her var Tale om at nedlægge en Byggegrund, saaledes at Nabogrundene kunde blive større. Større Villagrunde gav større Skatteydere.

Møller fandt, at hvis man nægtede dette Andragende, kunde det give et kedeligt Præcedens overfor alle, der havde mere Villagrund, end de strengt taget behøvede, f. Eks. ved Standvejen, hvor enkelte havde 6-8000 kv Alen Grund. Hvad Byggepligten angik, saa var der mange andre, der havde faaet Dispensationer herfra, og der var ingen Grund til at stille sig anderledes overfor Schmith.

Bech vilde gerne gaa med til at udstykke Grunde paa samme Maade paa den højere liggende Del Nord for Skoven, hvis nogle af Naboerne kunde ønske at købe og dele en Grund for at forøge deres Haver. Til Hr. Brøndums Bemærkning om de billige Grunde ved "Skovbrynet" vilde Taleren gerne een Gang for alle sige, at paa dette Tidspunkt var der ikke en eneste Køber til nogen af Grundene, og Prisen var i Forvejen fastsat. Ministeriet ønskede, at der skulde sættes Arbejder i Gang, og dette var en medvirkende Aarsag til, at Taleren havde bygget i en meget dyr Tid, hvor ingen anden vilde bygge, og uden noget som helst Tilskud. Der var derfor ingen Grund til at kaste Snavs paa Taleren af den Grund, og dette burde nu høre op. Taleren anbefalede, at Dirktør Schmith fik Lov til at dele Grunden.

Olesen hævdede, at Schmith havde købt Grundene med Byggepligt, og hvis han ikke kunde bygge, var det dog det rimeligste, at Grunden gik tilbage til Kommunen, i Stedet for at Schmith fik Lov til at sælge den og tjene Penge derpaa. Taleren vilde derfor foreslaa, at man fastholdt, at Schmith havde Byggepligt, og hvis han ikke byggede inden den fastsatte Tid, skulde Grunden gaa tilbage til Kommunen.

Vald. Petersen havde flere Gange hævdet, at Direktør Schmith var en af de mest smarte Personer, man kunde faa med at gøre, og det viste sig ogsaa her; for nu var Tiden der, da Schmith kunde sælge Grunden og tjene maaske 70-100 % derpaa. Taleren kunde være enig med de Herrer i, at Villagrunde ikke burde være for smaa, men Nabogrundene derude var vist store nok. Naar der blev sagt, at Schmith ikke kunde bygge, saa lød det mærkeligt, for han havde vist bedre Raad dertil end de fleste, og det havde været pænere, hvis han var kommen til Byraadet og havde bedt om Udsættelse med Bygningen. Men han vilde hellere tjene nogle Penge ved at sælge Grunden. -

Brøndum gjorde opmærksom paa, at Hr. Møllers Sammenligning med Grundene ved Strandvejen haltede frygteligt, for her var der Tale om en Grund, som udtrykkelig skulde bebygges, medens dette aldrig havde været Tilfældet med de Grundstykker, der var købt til ved Strandvejen. Der skulde ellers meget tvingende Grund til, for at der kunde gives Udsættelse, men overfor Schmith var der intet i Vejen. - Taleren havde ikke et Øjeblik med sine Bemærkninger sigtet til Ingeniør Bech; men Hr. Bechs Stilling til Andragendet var kommunalt set mærkelig. Hvis Smith ikke kunde bygge, maatte han frasige sig Grunden og ikke have Lov til at tjene Penge direkte paa Kommunens Bekostning.

Formanden bemærkede, at Tilladelse til at afhænde en Grund tidligere var givet, saa der var ingen Regel uden Undtagelse.

Kjeld Sørensen fandt det rigtigt at have Regler, men man kunde nok i enkelte Tilfælde gaa udenom dem. Taleren kunde dog ikke indse, at der var Grund til at gøre dette i det foreliggende Tilfælde, og vilde derfor støtte Olesens Forslag.

Det vedtoges at fastholde, at Direktør Schmith maa opfylde sin Byggepligt eller ogsaa lade Grunden gaa tilbage til Kommunen.